

Напередодні Дня прикордонника України низько вклонилися нашому герою...

Пам'ять молодого патріота, колишнього студента Новоушицького коледжу ПДАТУ, старшого лейтенанта моголів-Подільського прикордонного загону **Олександра Дзюбелюка**, який загинув під час артилерійського обстрілу прикордонного пункту «Довжанський» на кордоні з Росією 27 липня 2014 року, вшанували хвилиною мовчання напередодні Дня прикордонних військ України...

Згадати подвиг Олександра та висловити співчуття батькам загиблого героя Антоніні Володимирівні та Миколі Васильовичу, родичам прийшли представники навчальних закладів, в яких навчався Саша: Хмельницька академія прикордонних військ України, Новоушицький коледж ПДАТУ.

Моральний обов'язок кожного – віддати шану, запалити свічу пам'яті та немеркнучої слави наших героїв, кожную світлу душу згадати добрим словом та щирою молитвою. **Олександр Дзюбелюк** став для кожного із нас прикладом мужності, патріотизму та свободи духу. Він мріяв бачити сильну, вільну Україну.

**І наш обов'язок - бути гідними великого подвигу. Тому кожен із нас, незалежно від віку, статусу, посади та віросповідання має жити, навчатися та працювати на благо рідної землі, на славу
неньки-України...**

Сашу любили, його пам'ятають...

АНТОНІНІ ВОЛОДИМИРІВНІ ДЗЮБЕЛЮК...

**Матері загиблого воїна-прикордонника
Олександра Дзюбелюка**

*Згорьова мати все тужить за сином,
Вдивляючись з болем в небесну глибіню.
«Якби - то, синочку, якби ж мала крила,
Злетіла б до Бога в Святу височінь!»*

*Дісталася б Бога й щиро молила:
«Дай з сином зустрітись, торкнутись руки,
Дай зустріч єдину, яка б дала сили,
Нестерпні муки нести крізь роки...
Хоч слово почути і голос рідненький
Про те, як ураю? Як це – Господом буть?
Чи бачиш ти горе й журбу батька-неньки,
Що в тузі долають тяжкий земний путь...*

*Спитатись хотіла б, чи рани загоїлись:
Смертельні, болючі, криваві, страшні,
Чи бачив, як рідні, мов птахи, забились,
Від звістки страшної, що летіла з війни...*

*...У тузі одвічний згорьована мати,
До віку ходитиме в храми святі,
І прощення В Господа буде бламати
За те, що єдиного сина віддала війні...*

В. Шинкаренко